

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **J. P.**
bytem
adresou pro doručování: V. 24, S. n. S.
zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Tintěrou
sídlem P.F.Krchňáka 256/27, 679 21 Letovice

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2017, č. j.

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 7. 2017, č. j., **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu.
- II. Žalovaná **je povinna** nahradit žalobkyni na nákladech řízení částku 3 900 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího advokáta JUDr. Tomáše Tintěry.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila svojí žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2017, č. j. (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 3.210 Kč měsíčně, počínaje lednem 2017 pak ve výši 3.337 Kč měsíčně, a to podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Blansko ze dne 24. 1. 2017 byla žalobkyně od 16. 12. 2016 uznána invalidní pro invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 1 a 2 písm. a) ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35 %. Proti prvostupňovému rozhodnutí však žalobkyně podala námitky za účelem přezkoumání výměry invalidního důchodu. Vzhledem k podaným námitkám přezkoumala žalovaná prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu a opakovaně posoudila invaliditu žalobkyně. Za tím účelem byl vypracován další posudek o invaliditě žalobkyně ze dne 26. 6. 2017. Lékařské nálezy zajištěné v průběhu řízení o námitkách doplnily informace o zdravotním stavu žalobkyně tak, že se jednalo o nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení zdravotního stavu. Tyto skutečnosti vedly ke změně posudkového závěru s tím, že zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně neodpovídá žádnému stupni invalidity (pokles jen o 20 %). Na základě tohoto přezkumu nebylo možno potvrdit předchozí posudkový závěr Okresní správy sociálního zabezpečení Blansko ze dne 24. 1. 2017 (pokles o 35 %).
3. Napadené rozhodnutí na základě výše uvedeného přezkumu změnilo prvostupňové rozhodnutí tak, že žádost žalobkyně o invalidní důvod byla zamítnuta pro nesplnění podmínek uvedených v § 38 písm. a) ZDP a současně byla od 10. 8. 2017 zastavena výplata invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. c) a § 39 odst. 1 ZDP, vypláceného na základě předběžně vykonatelného prvostupňového rozhodnutí.

II. Žaloba

4. Žalobkyně v podané žalobě především namítala, že žalovaná své rozhodnutí založila na zprávě posudkového lékaře MUDr. M. V. a jiné podklady pro své rozhodnutí nevzala v úvahu. MUDr. V. zhodnotil, že zjištěný zdravotní stav žalobkyně neodpovídá žádnému stupni invalidity, když psychiatrický nález považoval za účelový. Bez bližšího odůvodnění rozporoval posudek lékařky OSSZ J. M., avšak dokumentace nebyla doplněna o žádné další zprávy. Posudkový lékař neprovedl žádné vyšetření, diagnostiku, ale jen z dostupných lékařských zpráv učinil subjektivně odlišný závěr, aniž by jej odůvodnil. Zdravotní stav žalobkyně se nezměnil od prvostupňového rozhodnutí, tj. od přiznání invalidního důchodu. Žalobkyni se opakovaně měnila medikace, a to z důvodu nežádoucích – zažívacích obtíží, popř. změny stavu – plánovaná gravidita.
5. Podle žalobkyně nelze tvrdit, že ostatní onemocnění jsou posudkově nevýznamné, neboť tyto mají ve svém souhrnu vliv na míru poklesu pracovní schopnosti i přesto, že stěžejní je smíšená úzkostně depresivní porucha středně těžkého stupně.

6. Za zcela nesrozumitelné žalobkyně označila konstatování lékaře žalované, že jí jde k tíži zvýšená únavnost připadající na vrub aktivitě kolem stavby a hospodářství, a také péči o malé děti.
7. Nebyly zde nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, vedoucí ke změně posudkového závěru. Je-li významným faktorem pro omezení pracovních schopností těžká úzkostně depresivní porucha, je neadekvátní, pokud lékař odborností gynekolog, zpochybňuje lékařské zprávy specialisty z oboru psychiatrie a dokonce činí závěr, že zde žádné onemocnění není.
8. Celý pohovor s posudkovým lékařem probíhal velmi nestandardně, zaměřoval se na nesouvisející otázky předchozích těhotenství, zkoumal, zda lékařka žalobkyně je křestním jménem „.....“ národností Slovenka či nikoliv. Žalobkyně podala na posudkového lékaře stížnost na Českou lékařskou komoru s ohledem na to, že posuzování zdravotního stavu bylo lidsky i odborně neprofesionální a v rozporu s postupem lege artis.
9. Žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze převzala posudek posudkového lékaře MUDr. V., přestože je ve zjevném rozporu s posudkem předchozím MUDr. M., aniž by se s těmito rozpory vypořádala. Rozhodnutí tak obsahuje nepřezkoumatelné závěry. Žadatel má totiž právo, aby byl náležitě zjištěn skutkový stav věci s ohledem na všechny okolnosti, které vyšly při posuzování najevo. Napadené rozhodnutí je však založeno výlučně na jediném posudku, který vykazuje prvky svévole. Zejména v těch případech, kdy je rozhodováno o nároku žalobkyně v její neprospěch, vyžaduje správní rozhodnutí řádné odůvodnění s uvedením, na základě jakých skutkových okolností nemá nárok na invalidní důchod. To se však v daném případě nestalo. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě procesních pochybení a nedostatečně zjištěného skutkového stavu a rovněž bez přihlédnutí k § 39 odst. 2 písm. a) a b) ZDP.
10. Na základě výše uvedeného žalobkyně soudu navrhla, aby napadené rozhodnutí žalované zrušil.

III. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zejména uvedla, že se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází podle § 39 odst. 4 ZDP ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění, podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., a pak v rámci řízení o námitkách podle § 88 odst. 9 posledně citovaného zákona o posudek provedený svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti jde o otázku odbornou, která vyžaduje znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.
12. Pokud jde o náležitosti posudku, pak tyto upravuje § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Podle tohoto ustanovení musí posudek o invaliditě obsahovat kromě formálních náležitostí také účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, dále

výčet rozhodujících podkladů, skutková zjištění, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, dále procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení.

13. V posuzované věci bylo vydáno napadené rozhodnutí na podkladě lékařského posudku ze dne 29. 6. 2017, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované. Tento lékař zhodnotil, že u žalobkyně nejde o invaliditu podle § 39 odst. 1 ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položka 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., které se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Rozhodný lékařský posudek ze dne 29. 6. 2017 splňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, přičemž se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, když posuzující lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně.
14. S ohledem na obsah žaloby žalovaná navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Rozhodnutí soudu tak mělo záviset na výsledku dokazování u soudu.

IV. Replika žalobkyně

15. Ve svém vyjádření ze dne 8. 12. 2017 žalobkyně navrhla, aby byl ve věci proveden důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ohledně jejího zdravotního stavu.
16. Ve vyjádření ze dne 24. 1. 2019 se žalobkyně na výzvu soudu vyjádřila k posudku Posudkové komise MPSV ČR ze dne 26. 2. 2018, v němž byl opětovně posouzen její zdravotní stav. Podle žalobkyně uvedený posudek jednoznačně prokazuje, že v době vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní, a vznikl jí tak nárok na vyplácení příslušné výměry invalidního důchodu. I přes určitý rozpor mezi výrokem a odůvodněním ohledně doby, do kdy komise navrhla ponechat v platnosti závěry tohoto posudku, zda do 31. 12. 2018 nebo do 31. 12. 2019, má žalobkyně za to, že rozhodující je datum uvedené ve výroku, přitom v odůvodnění jde o chybu v psaní.
17. Žalobkyně dále soudu předložila rozhodnutí OSSZ ze dne 24. 1. 2017, které rovněž stanovuje její invaliditu (I. stupně). Další návrhy na doplnění dokazování žalobkyně neuplatnila. Žalobkyně a její advokát omluvili v podání ze dne 24. 1. 2019 svoji účast u nařízeného soudního jednání, přitom odročení jednání nepožadovali.

V. Jednání před krajským soudem

18. Krajský soud k projednání věci nařídil ústní jednání na den 29. 1. 2019. Z nařízeného jednání se žalovaná, žalobkyně i její právní zástupce omluvili, přitom nežádali o odročení jednání. Soud tedy provedl jednání v nepřítomnosti obou účastníků řízení i právního zástupce žalobkyně. V průběhu jednání soud konstatoval podstatný obsah soudního spisu a správního spisu, které byly v této věci vedeny. Dále provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ze dne 26. 2. 2018, jehož vypracování v této věci navrhovali oba účastníci řízení. Ačkoliv žalobkyně předkládala jako součást svého vyjádření ze dne 24. 1. 2019 také posudek OSSZ ze dne 24. 1. 2017, soud při jednání neprováděl dokazování tímto posudkem, neboť uvedený posudek představuje jednu z fází správního řízení a tvoří součást správního spisu - dle recentní judikatury správních soudů se důkaz správním spisem neprovádí (jeho obsah je účastníkům řízení znám a nebyl sporný). Ve věci nebyly činěny další důkazní návrhy, pročež soud ukončil dokazování a s vědomím návrhů účastníků řízení na rozhodnutí soudu v této věci přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
20. V nyní posuzované věci označila žalobkyně za sporný závěr žalované o tom, že zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně neodpovídá žádnému stupni invalidity, když její pracovní schopnost měla poklesnout pouze o 20 %, pročež musela být žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítnuta, neboť nebyly splněny podmínky uvedené v § 38 písm. a) ZDP (současně byla zastavena výplata invalidního důchodu, vyplácená na základě předběžně vykonatelného prvostupňového rozhodnutí ze dne 20. 2. 2017). Podle žalobkyně rozhodla žalovaná o zamítnutí její žádosti především na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když nesprávně vycházela pouze z posudku o invaliditě ze dne 29. 6. 2017 (MUDr. M. V.), jehož závěry jsou podle žalobkyně nepodložené a dostatečně neodůvodněné a především v rozporu s předchozím posudkem o invaliditě ze dne 24. 1. 2017 (MUDr. J. M.). Vzhledem k těmto rozporům oba účastníci soudního řízení navrhli, aby byl ve věci vypracován posudek Posudkové komise MPSV ČR, k čemuž také krajský soud v průběhu řízení přistoupil. Uvedený posudek Posudkové komise MPSV ČR ze dne 26. 2. 2018 byl při soudním jednání proveden jako stěžejní důkaz.
21. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 38 a § 39 ZDP. Ust. § 39 ZDP upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně [§ 39 odst. 2 písm. a) ZDP]. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně [§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP], a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, jde o invaliditu III. stupně [§ 39 odst. 2 písm. c) ZDP].
22. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní

stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován (dále též schopnost rekvalifikace a schopnost využití zachované pracovní schopnosti).

23. Podle § 38 ZDP má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se ad a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo ad b) stal se invalidním následkem pracovního úrazu.
24. Podle § 56 odst. 1 písm. c) ZDP zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.
25. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
26. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní

schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

27. Krajský soud doplnil dokazování, tedy vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 26. 2. 2018. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV ČR zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře – psychiatra. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, žalobkyně byla jednání přítomna. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dále nálezů doložených v námitkovém řízení a založených ve zdravotní dokumentaci praktického lékaře a též předložených v průběhu řízení před komisí. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů uvedených a citovaných v posudku komise shrnula, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, tedy středně těžké funkční postižení, pro který se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 35 %. Komise přihlížela i k dalším onemocněním a současně neshledala důvody k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky.
28. V posudkovém hodnocení je dále uvedeno, že v popředí obtíží je úzkostně depresivní symptomatologie a symptomatologie obsedantně kompulsivní. Psychiatricky je žalobkyně dlouhodobě léčená, již v roce 2005 byla hospitalizována na Psychiatrické klinice v Brně. Až v současnosti jsou konány psychiatrické kontroly a léčba. Stav psychiky v průběhu jednotlivých roků kolísal, částečně i ve vazbě na různé životní situace a aktuální interpersonální vztahy, např. porod mrtvého dítěte či výrazná konfliktní situace s tchýní. Aktuálně dominuje zejména zvýšená únavnost, nesoustředěnost. Je zvažován i únavový syndrom na možném organickém podkladě. Dle posledního psychiatrického nálezu je přítomna smíšená úzkostně depresivní porucha středně těžkého stupně a obsedantně kompulsivní porucha (těžce ovlivnitelné vnitřní popudy k určitým činnostem, která rozumově činit nechce). Přetrvává zvýšená únavnost, exhausce, potřeba častého odpočinku, minimální zátěž vede k zvýraznění úzkosti, která ji významně omezuje i v běžném denním fungování, nutná je pomoc manžela.
29. V posudkovém hodnocení je také uvedeno, že další nálezy popisují vazoneurózu na HKK i DKK, na DKK i tvorbu defektů, dále pozitivitu protilátek proti borelióze a Sharpův syndrom. Již dříve bylo zvažováno nespecifické systémové onemocnění, jehož příznaky se rovněž projevují jako sekundární vazoneuróza, která byla objektivně prokázána, v současnosti se diagnóza ustálila na Sharpově syndromu, což je smíšené onemocnění

pojiva. U dané diagnózy by se měly vyskytovat příznaky lupusu, systémové sklerodermie, polymyositidy a revmatoidní artritidy, což je částečně přítomno. Je sledována urologicky pro mírnou proteinurii (bílkovina v moči), rovněž kardiologicky pro nepravidelnou srdeční akci a zúžení jedné srdeční chlopně.

30. Posudková komise dále uvedla, že z doložené dokumentace lze prokázat, že žalobkyně je orientovaná osobou, místem, časem, situací. Její nálada je částečně odvislá od aktuálního stavu, psychotická symptomatologie není přítomna, intelekt je v normě. Není popisovaná porucha orientace zrakem či sluchem, kardiopulmonálně je klinicky kompenzovaná, nejsou popisované záživací potíže. Na končetinách není přítomné topické paretické postižení, není popisované závažnější kloubní postižení, akra horních končetin jsou postižena lehčí vazoneurózou. Není popisovaná porucha chůze či nutnost používat kompenzační pomůcky při chůzi.
31. V posudkovém hodnocení je dále uvedeno, že dle vyjádření psychiatra přítomného v komisi PK, je u žalobkyně hlavní příčinou psychických obtíží porucha osobnosti, jejíž vznik lze nejspíše hledat někdy v oblasti dětství. Na uvedenou poruchu poté druhotně nasedají další psychické obtíže ve formě symptomatologie anxiózně depresivní a obsedantně kompulsivní. Uvedené obtíže jsou chronifikované a zejména vzhledem k přítomné poruše osobnosti již nejspíše trvalé, přičemž vedou k výraznému omezení pracovních a mimopracovních aktivit. Dle názoru PK přítomné duševní onemocnění spolu s postižením somatickým vede k poklesu pracovní schopnosti na úrovni invalidity I. stupně. V zaměstnání je třeba vyloučit zejména práce provázené zvýšenými stresovými situacemi, vyšší fyzickou námahou a též práce v chladu. Posuzovaná s pracovními omezeními je schopna vykonávat povolání, která v minulosti vykonávala, za stejných podmínek je schopná i případné rekvalifikace na nové vhodné povolání. Na popsané úrovni lze zdravotní stav považovat za stabilizovaný, posuzovaná je na svůj stav adaptována (dle § 39 ZDP).
32. **Dle posudkového závěru** šlo u žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. je rozhodující příčinou onemocnění uvedené v kapitole V., položce 3c. K datu napadeného rozhodnutí jde o středně těžké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Jde o invaliditu I. stupně dle § 39 ZDP. Komise stanovuje horní hranici procentního rozmezí příslušné položky z důvodu tíže samotného rozhodného postižení, přičemž přihlíží i k dalším onemocněním. V této souvislosti bere v úvahu i vzdělání posuzované a výkon stávajícího i předchozího povolání. Nespatřuje důvody k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Dle výroku tohoto posudku byl stanoven vznik invalidity dnem 16. 12. 2016, přičemž doba platnosti tohoto posouzení byla stanovena do 31. 12. 2019.
33. **Komise tedy uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně.** Jednalo se o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, který nedosahoval však více než 49 %.

34. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV ČR v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotil zdravotní postižení žalobkyně a její možnost vykonávat méně náročné fyzické práce či dosavadní povolání s vyloučením stresových situací, vyšší fyzické námahy a práce v chladu, včetně schopnosti absolvovat rekvalifikaci na nové vhodné povolání. Krajský soud tak považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MPSV ČR za řádně zjištěný a úplný.
35. Vzhledem k výše uvedenému bylo třeba dát žalobkyni za pravdu v jejích žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobkyni skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo třeba považovat za invalidní v I. stupni invalidity, neboť její pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %, přitom však nedosahovala více než 49 %. Nebyly tak splněny podmínky pro to, aby byl žalobkyni odejmut invalidní důchod postupem dle § 56 odst. 1 písm. c) ZDP a zastavena výplata invalidního důchodu, neboť i nadále splňovala podmínky pro invaliditu v I. stupni. Nejednalo se však o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) ZDP. Krajský soud tak shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo změněno prvostupňové rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně, a to tak, že žádost žalobkyně o invalidní důchod se zamítá, protože zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídá žádnému stupni invalidity (dosahuje pouze 20 %), bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu. Proto krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalované (výrok I.) podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
36. Právním názorem, jenž soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku, je správný orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaná tedy bude v dalším řízení o invalidním důchodu žalobkyně vázána skutkovým stavem, zjištěným na základě doplněného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.), a bude z něj vycházet při dalším posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, včetně nenaplnění podmínek pro odejmutí invalidního důchodu.

VII. Závěr a náklady řízení

37. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4, 5 a 6 s.ř.s.).
38. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná ve věci nebyla úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Naopak žalobkyně byla se svojí žalobou úspěšná, proto jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Náklady řízení žalobkyně sestávaly z nákladů na právní zastoupení. Odměna advokáta žalobkyně a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s.ř.s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, a sepis vyjádření ze dne 24. 1. 2019) a 3 režijní paušály, ve výši 3x 1.000 Kč a 3x 300 Kč [§ 7, §

9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), a § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 3.900 Kč. Při rozhodování o nákladech řízení bylo zohledněno i to, že advokát žalobkyně není plátcem DPH, a že věc žalobkyně nepodléhá soudní poplatkové povinnosti. Pokud jde o přípis právního zástupce žalobkyně ze dne 8. 12. 2017, v němž zástupce sdělil soudu na jeho výzvu pouze souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání a navrhl důkaz – vypracování posudku PK MPSV ČR, pak tento přípis nebyl soudem hodnocen jako plnohodnotný úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu.

39. Celkem tedy byla žalobkyni vůči žalované přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 3.900 Kč, a to k rukám jejího advokáta JUDr. Tomáše Tintěry. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. ledna 2019

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.